

gemeridný príkrov (chápaný najmä v spodnej časti v zmysle A. Abonyiho 1971, 1974), t. j. staropaleozoický komplex gelnickej série s transgresívnymi súvrstviami rožňavsko-železníckej série a vyššími súvrstviami meliatskej série. Vzťah súvrství silického príkrovu k týmto komplexom je tektonický.

Spodnú časť rožňavsko-železníckej série tvoria súvrstvia, ktoré podľa niektorých autorov patria k južnému vývoju karbónu, podľa iných k permu.

Najvyššiu časť rožňavsko-železníckej série s pozvoľnými prechodmi do meliatskej série tvoria mocné súvrstvia tzv. brakicko-morského permu. V nich vyčlenil O. Fušán (1968) spodný pieskovcovo-bridličnatý komplex (mocnosť 400–600 m) a vrchný pieskovcovo-bridličnato-karbonátový komplex. Aj keď nemožno vylúčiť, že časť karbonátov je (najmä v okolí Gočaltova) permského veku, predsa len podstatnú časť bridličnato-karbonátového komplexu možno pokladať za triasové členy meliatskej série.

Styk s južnejšie ležiacimi súvrstviami metamorfovaného mezozoika pruhu Veterník – Slovenská skala je podľa plochy strmo uklonenej na J tektonický (rožňavský zlom). Doteraz nie je jasné, či toto metamorfované mezozoikum je šupinou silického príkrovu, alebo má na ňom nezávislé tektonické postavenie.

Vzhľadom na obmedzené časové možnosti boli do trasy exkurzie vybraté iba lokality nachádzajúce sa v zárezoch hradskej Jelšava – Štítnik alebo v jej bezprostrednej blízkosti.

a) *Žobrácka dolina* východne od Jelšavy – trias meliatskej série (obr. 9). V záreze cesty pri východnom okraji Jelšavy je odkryté súvrstvie šedo-zelených bridlíc striedajúcich sa s doskovitými svetlými a šedými zrnitými vápencami. Striedanie má miestami hľuznatý charakter. Ide pravdepodobne o spodnotriasové súvrstvie meliatskej série.

Vyššie leží súvrstvie svetlých masívnych kryštallických vápencov (anis?) ťažených vo veľkom lome, nad ktorým leží súvrstvie bridlíc (ladín?).

Na bridliciach spočíva, zrejme v tektonickej pozícii, súvrstvie lavicovitých dolomitov so svetlými kryštallickými vápencami v nadloží. Tieto súvrstvia možno zaradiť k anisu. V nadloží vystupujúce súvrstvie tmavých rohovcových vápencov patrí pravdepodobne do ladínu. Vrstvový sled uzatvára súvrstvie tmavých bridlíc s vrstvičkami tmavých celistvých a krinoidových vápencov (severozápadné svahy Slovenskej skaly).

7. Honce – severozápadné úpätie Plešiveckej planiny – profil meliatskej série

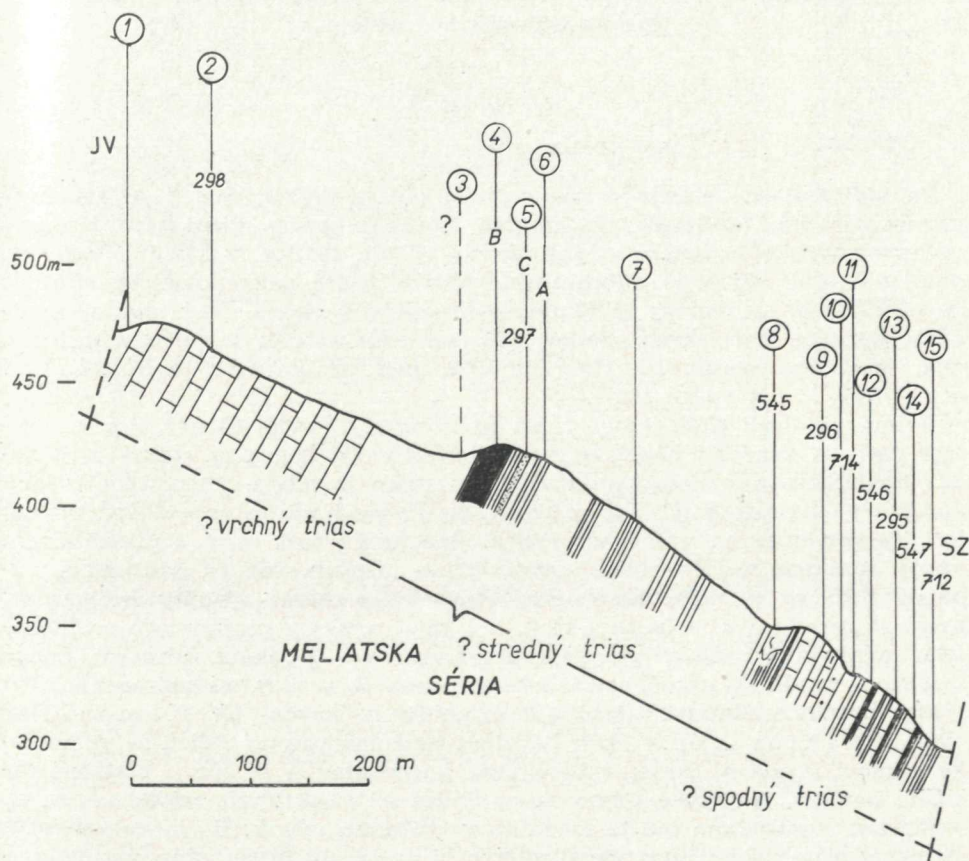
(J. Mello)

Jeden z najkrajších a naúplnejších profilov súvrství meliatskej série možno študovať na severnom úpätí Plešiveckej planiny juhozápadne od Honiec oproti kameňolomu vo výraznom zalesnenom chrbátiku v dĺžke asi 600 m (počínajúc od potoka vo výške 320 m n. m. až do výšky 475 m n. m., kde je tektonický styk so súvrstviami silického príkrovu).

Paleontologické alebo iné dôkazy o veku súvrství v tomto profile zatiaľ k dispozícii nie sú, avšak na základe paralelizácie s inými profilmi meliatskej série možno predpokladať zastúpenie spodno-, stredno- a vrchnotriasových súvrství v poradí, ako sa uvádzajú v schematickom profile (obr. 10).

Vrstvový sled znázornený v uvedenom profile nie je úplný, pretože miestami

je slabé odkrytie. Od podrobnejšieho výskumu za pomoci rýh možno očakávať niektoré odchýlky od uvedeného vrstvového sledu (najmä vo výške okolo 340 m n. m., pretože ten sa stanovil iba z úlomkov nájdených v svahovej hline).

Obr. 10. Schematický litologický profil severozápadného úpätia Plešiveckej planiny juhozápadne od Honiec (J. Mello 1968, čiastočne doplnené 1975).

Fig. 10. Schematic Lithological Profile of the NW Slope of the Plešivecká planina Plateau, SW of the Village of Honce (J. Mello, 1968, partly completed in 1975).

1 — svahové hliny, 2 — svetlosedé vápence voskového vzhľadu, 3 — tmavé bridlice (úlomky), 4 — sivozelené radiolartii, 5 — tmavozelené jemnozrnné pieskovce, 6 — sivozelené ílovité a piesčité bridlice, 7 — zelené a tmavé ílovité a piesčité bridlice, silicitické bridlice, 8 — kvarciticko-chloritické fylity s drobnými telesami bazických hornín, 9 — svetlé kryštálické vápence s rohovcami, v spodnej časti s vložkami vulkanického materiálu, 10 — vápnité pieskovce, 11 — tmavé bridlice a zelené fylity (úlomky), 12 — tmavé lavicovité zrnité vápence s vložkami zelených bridlic a vulkanického materiálu, 14 — šedozelené, čiastočne fylitizované bridlice s vložkami šedých kryštálických vápencov, 15 — kremence, kremité pieskovce, fialové bridlice a pieskovce.